

Председник Србије Александар Вучић, који је де факто годинама главни преговарач Београда у дијалогу са Приштином, неће ставити свој потпис на споразум када до њега дође, већ ће то учинити председник Владе Србије, пише Демостат.

Демостат наводи да је то, између редова, рекао и сам Вучић на конференцији за новинаре на којој је говорио о европском предлогу о нормализацији односа Београда и Приштине.

„Ја знам шта ћу да одлучим, али не у име Србије. У име Србије одлучиваће, разуме се, пошто би (другачије, прим. аут.) било супротно Уставу Србије, други надлежни државни органи и евентуално грађани“, рекао је тада Вучић.

Уобичајено и нормално би било да споразум потпише премијер, јер то произилази из одредбе Устава по којој је Влада извршни орган који спроводи политику Србије на унутрашњем и спољном плану.

Када су у питању међународни споразуми, процедура је да се прво воде преговори, затим се усваја текст споразума о којем су се стране усагласиле, потом свака страна оверава уговор, што значи да се садржај текста више не може мењати.

Међутим, да би уговор био валидан, он мора да прође процес потврде пред Народном скупштином.

Када је потписан Бриселски споразум, потпис на папир ставио је премијер Србије Ивица Дачић, 19. априла 2013. године у Бриселу. Неколико дана касније, 22. априла, Влада Србије једногласно је дала сагласност да се потпише Бриселски споразум – први споразум о принципима који регулишу нормализацију односа Београда и Приштине, а Скупштина Србије је 26. априла, након целодневне расправе, усвојила Извештај Владе Србије о досадашњем процесу дијалога са Косовом, чији је саставни део био и предложени споразум парафиран у Бриселу.

Професорка права Весна Ракић Водинелић каже за Демостат да ће споразум Београда и Приштине имати све карактеристике међународног споразума.

Истиче да по Уставу Србије унутрашњу и спољну политику води Влада Србије, која је задужена за њено формулисање и вођење. Председник има овлашћења да представља Републику Србију и у земљи и у иностранству, али, како истиче Ракић Водинелић, представљање и заступање државе није исто.

„Јасна је уставна одредба по којој Влада води унутрашњу и спољну политику. Код нас се десило то да је Вучић преузео овлашћења других извршних, али некада и правосудних органа“, наводи она.

Ако би се Устав поштовао, истиче она, споразум би требало да потпише председник/ца Владе Србије. Ракић Водинелић, међутим, истиче да није искључено да споразум потпише и сам председник Републике или неки министар, који би за то морао да има овлашћење Владе Србије.

То што ће, како је Вучић рекао, о споразуму одлучивати народ, не мора да значи да ће бити расписан референдум, већ то може да значи да ће о томе одлучивати народни представници, односно посланици Скупштине Србије.

Ракић Водинелић сматра и да би парламент требало да се изјасни о евентуалном споразуму пре него што он буде потписан, јер је „најстарији“ орган власти и влада би требало да поступа по његовим упутствима.

(Бета)